

TINA BROWN

SECRETELE PALATULUI

Viața privată a Casei de Windsor

Traducere din limba engleză de Alina Bâltâc

Prefață de Alina Pavelescu

CHRISTINA (TINA) BROWN (n. 1953) este un cunoscut autor, redactor și jurnalist britanic, distins cu numeroase premii. A studiat la St Anne's College și a obținut diploma de licență în literatura engleză. A fost redactor pentru mai multe publicații și reviste de prestigiu, precum *Tatler*, *Vanity Fair* sau *The New Yorker*. În anul 2000 i s-a acordat Ordinul Imperiului Britanic în grad de comandor pentru servicii aduse jurnalismului. A scris *The Diana Chronicles* (2007), biografia prințesei de Wales, și *The Vanity Fair Diaries: 1983–1992* (2017).

Coordonare editorială: Sorin Turturică

Redactare: Alexandru Gheorghe, Ioana Andreea Tudose

Tehnoredactare: Roxana Coste

Design copertă: Amy Musgrave, Dan Mihalache

Ilustrație copertă: Figuri centrale ale Casei de Windsor © Getty, Shutterstock

Copyright © 2022 by Tina Brown

All rights reserved

Toate drepturile asupra acestei ediții în limba română aparțin CORINT ISTORIE, un imprint al CORINT BOOKS, Str. Mihai Eminescu nr. 54 A, București.

www.edituracorint.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BROWN, TINA

Secretele Palatului : viața privată a Casei de Windsor /
Tina Brown ; pref. de Alina Pavelescu ; trad. din lb. engleză
de Alina Băltăc. - București : Corint Istorie, 2022

Index

ISBN 978-606-088-135-3

I. Pavelescu, Alina (pref.)

II. Băltăc, Alina (trad.)

Capitolul 12

KATE INTRĂ ÎN SCENĂ

William întâlnește o fată neobișnuit de obișnuită

În 2011, întrebarea care a tot planat asupra lui Kate Middleton a fost dacă o fată cu origini atât de umile s-ar putea transforma cu succes într-o viitoare regină. Acum, singura întrebare este cum ar putea supraviețui Casa de Windsor fără ea.

Dacă există o trăsătură esențială pentru a putea încheia o căsătorie în cadrul unei familii regale, aceasta nu este frumusețea, nici originea nobilă și, cu siguranță, nici mintea ascuțită. Este capacitatea de adaptare. Cea mai mare parte a vieții în sânul familiei regale este zdrobitor de plictisitoare. E ca și cum ai fi o găină crescută în baterii la Waldorf Astoria. Prințul Charles era întotdeauna disperat pentru că știa care îi era programul exact cu un an înainte. De-a lungul a 70 de ani, regina a ratat doar de patru ori vizita ei anuală din ianuarie la filiala Sandringham a Women's Institute din West Newton Village Hall, Norfolk. (În timpul vizitei sale din 2019, suverana a provocat o emoție de nedescris când a devenit căpitanul uneia dintre cele două echipe ale institutului care au participat la o versiune live a emisiunii-concurs *Pointless*, una dintre preferatele ei.)

Fără capacitate de adaptare, este imposibil să-ți păstrezi identitatea în fața mașinăriei inexorabile a Palatului. Prințul Philip a trebuit să lupte cu „bărbații în costume gri” care au încercat să-i diminueze influența asupra reginei. Și-a păstrat echilibrul, susținând într-un mod care poate fi catalogat drept hiperactiv cauzele și interesele. Succesul său ca prinț consort a fost cu atât mai remarcabil, având în vedere sângele lui fierbinte și fragilitatea propriei familii risipite, care i-a oferit atât de puțin sprijin.

Longevitatea relației dintre Camilla Parker Bowles și prințul de Wales se datorează în bună măsură încrederii statornice a Camillei. Siguranța sa absolută nu s-a clătinat niciodată, discuțiile intime nu au ajuns niciodată la urechile nepotrivite. Ducea a fost întotdeauna izolată de intrigile de la curte prin loialitatea și discreția clanului Shand. Camilla are o bază solidă în constanța iubirii parentale primite la începutul vieții și la care știa că putea oricând să se întoarcă.

Diana nu a avut niciodată un astfel de sprijin din partea familiei disfuncționale din care făcea parte și vedem limpede cât de vulnerabilă a devenit din această cauză. Practic, prințesa căuta întotdeauna noi Mesia. Nu a avut niciodată încredere în oameni care ar fi putut cu adevărat să o ajute.

Prințul William știa bine toate acestea. Unii ar putea spune chiar că îngrozitor de bine. Dramele și durerea trecutului și-au pus amprenta asupra sufletului său – nu doar moartea șocantă a mamei, ci și tot ceea ce a precedat-o și apoi a urmat-o: urâtenia divorțului părinților săi, torentul de scandaluri josnice alimentare de diferiți angajați și băgători de seamă, implicarea nesăbuită a presei de către ambii părinți (ca să nu mai vorbim de geloziiile și meschinăria existente în furnicarul Palatului). Acesta este motivul pentru care, mai târziu, și-a îndemnat fratele mai mic să mai aștepte o vreme și să nu se grăbească să se însoare.

William și-a făcut propria mireasă, pe Kate Middleton, să aștepte și iar să aștepte înainte ca spiritul său precaut să ajungă la concluzia că aceasta este cu adevărat o femeie puternică, pentru a putea purta pe umeri povara regală. Făcând acest lucru, el a demonstrat că există un avantaj pentru un viitor rege în a se căsători cu o fată care provenea din clasa de mijloc.

La fel ca Diana, Kate este neașteptat de înaltă, dar, spre deosebire de soacra ei, are un farmec aparte, strălucitor, nu copleșitor, suvițele lucioase din părul castaniu și unduios strălucirea subtilă a unei îngrijiri impecabile, luminițele din ochii ei zâmbitori verzi-căprui. Kate amintește întrucâtva de Mona Lisa. Nimeni nu își poate da seama cu adevărat ce este în mintea ei sau de ce, după ce a văzut îndeaproape ce înseamnă să trăiești în familia regală, și-a dorit atât de mult o viață care presupune o libertate limitată și un comportament impecabil, care nu poate fi negociat. Kate dă impresia de inteligență sinceră, fără a fi amenințător de livrescă, o dorință de a oferi sprijin, însoțită de un puternic sentiment de încredere în sine, o capacitate de a câștiga publicul de partea ei fără a-și pune în umbră soțul. Este ca și cum ar fi fost concepută pentru a fi reversul binecuvântat al Dianei.

În multe privințe, Kate pare desprinsă din paginile unui roman al lui Anthony Trollope, marele cronicar victorian al mobilității sociale. Ca poveste, efortul constant și progresul social treptat ale familiei Middleton sunt prea îndârjite și oneste pentru a fi trezit vreodată interesul unui romancier ca Charles Dickens, cu al său ochi pentru impostori de zile mari, șarlatani și avocați lipsiți de scrupule. Eroinele lui Dickens au fost, în cea mai mare parte, niște dulci aeriene, victime sau ceea ce odată purtau numele de „dame cu inimă”. Femeile lui George Eliot¹, în

¹ George Eliot, pseudonimul lui Mary Anne Evans (1819–1880) a fost o romancieră din Anglia, unul dintre cei mai importanți scriitori

schimb, erau prea complicate și reflexive, deși Eliot ar fi putut vedea în familia Middleton simbolul tentant al unei ascensiuni tenace, pregătite pentru un secret vinovat. Acolo unde Dickens își ridiculizează personajele din clasa nobilă, zugrăvindule ca pe niște zombi, Trollope are un simț mult mai profund al vechii oligarhii, pe care o descrie ca fiind vulnerabilă, deschisă și cu o disperată nevoie de modernizare. Transformarea are loc, de multe ori, prin pătrunderea în cercurile aristocratice a unui suflu proaspăt, provenit din clasa de mijloc și datorat unui personaj feminin precum Isabel Boncassen din *The Duke's Children* („Copiii ducelui”), o tânără irezistibilă nu pentru că este bogată sau chiar frumoasă, deși așa era, ci pentru că întruchipează energia sănătoasă și sângele proaspăt:

Părul ei era castaniu-închis și bogat; însă nu-i sporea decât puțin farmecul, care depindea de alte chestiuni... Era... vitalitatea chipului ei, felul în care putea vorbi cu fiecare trăsătură, stăpânirea pe care o avea asupra patosului, a umorului, a compasiunii, a satirei, siguranța pe care o dădea prin fiecare privire, fiecare ridicare a frunții, fiecare mișcare a buzei, dând de înțeles că era vie în fața a tot ce se întâmpla⁴³².

Kate Middleton pare să fie modelul lui T – în orice situație socială, ea manifestă o implicare umană plină de dezinvoltură, care-i evidențiază virtuțile burgheze ale compasiunii și ale unui reconfortant bun-simț. Asemenea lui Kate, eroina prin excelență a lui Trollope are inimă și caută fericirea, dar își folosește și busola morală. Este o femeie care lasă în urma ei o anume strălucire atunci când intră într-o cameră.

victorienii. La fel ca și în cazul operelor lui Dickens, romanele sale reprezintă o analiză realistă a societății epocii în Anglia (n. red.).

Familia Middleton din Manor, Berkshire, este cea căreia Kate îi datorează hotărârea de neclintit când vine vorba despre aspirațiile ei. Trebuie doar să te uiți la traiectoria lor imobiliară din ultimii 30 de ani pentru a observa felul în care statutul lor social a crescut încet, dar sigur. S-au mutat dintr-o casă cuplată cu patru dormitoare din satul Bradfield, Southend, la aproape 80 de kilometri vest de Londra, în confortabilul și spațiosul Oak Acre din satul Bucklebury, Berkshire, cu cinci dormitoare și trei camere de recepție, iar apoi în *crème de la crème* a clădirilor de locuit, adică în The Manor de pe Pease Hill, construit pe 18 acri de pământ obținut cu greu de călugări după dizolvarea mănăstirilor de către Henric al VIII-lea. Există aici un spațiu de cazare separat pentru agenții de poliție însărcinați cu protecția familiei regale, atunci când este necesar.

Bogatul în vegetație Bucklebury are genul de farmec rural al serialelor polițiste, cu o biserică veche în sat, un pub și căsuțe pitorești, acoperite de plante cățărătoare. Până la vârsta de 13 ani, Kate a locuit în prima dintre cele trei case ale familiei Middleton, micuța casă cuplată din Bradfield. Un agent imobiliar în 2011 a remarcat că va trebui să „ne întoarcem în timp până la coliba de noroi a Boudică¹ pentru a găsi o casă mai modestă care să fi fost cândva căminul unei viitoare regine”⁴³³. Mutarea părinților ei la The Manor în 2012 a coincis cu mutarea reședinței ducilor de Cambridge în actualul lor apartament cu 20 de camere și patru etaje de la Palatul Kensington.

Tatăl lui Kate, Michael Middleton, un bărbat manierat și blajin, este fost dispecer de zboruri la British Airways, vlăstar al unei familii cu vechime din West Yorkshire. Strămoșii săi au urcat centimetru cu centimetru pe scara socială, de la meseria

¹ Boudica a fost regina icenilor, un trib de origine celtică aflat în estul Angliei, din secolul I d.Hr. Aceasta a condus o răsccoală împotriva romanilor, dar, după câteva succese notabile, a fost învinsă (n. red.).

de tâmplar de secol XIX până la nivelurile superioare ale profesiei de avocat în Leeds. Poziția familiei Middleton în societatea civică a fost pecetluită printr-o căsătorie cu un membru al înstăritei familii Lupton, deținătoarea unor afaceri în producția de lână și textile în anii '20, care, chiar și 60 de ani mai târziu, au lăsat suficientă avere pentru a-i trimite pe Kate și pe cei doi frați ai ei la școli private scumpe. Michael Middleton este un om cu o figură deschisă, comportament ales, păr argintiu, o judecată genială și o discreție incredibilă. „Simți întotdeauna că abia așteaptă să se întoarcă să tundă gazonul”, mi-a spus o cunoștință a lui. Când vorbește despre cei trei copii ai săi, Kate, Pippa și James, o face ca și cum nu ar fi nicio diferență între ei. „Fiica mea m-a dat gata la tenis în acest weekend”, spune, fără a preciza însă despre care dintre fiice este vorba.

Mama lui Kate, Carole, este recunoscută de toți drept dinamul familiei. Ea este fiica unei vânzătoare și a unui constructor-decorator. L-a cunoscut pe Michael când acesta era membru al personalului de la sol la British European Airways, iar ea, stewardesă. S-au căsătorit, iar Carole a muncit din greu, hotărâtă să-și perfecționeze felul în care făcea anunțurile pentru pasageri, înregistrându-le pe bandă și apoi ascultându-le. Originile ei sunt în clasa muncitoare deznădăjduită, într-o familie de oameni luptători care s-au mutat din comunitatea minieră a Durhamului în vestul Londrei și și-au câștigat existența ca dulgheri. Carole a crescut într-un apartament cu chirie din Southall, un cartier dintr-o suburbie a Londrei cunoscut acum sub numele de Little Punjab. A moștenit avântul de la mama ei ambițioasă din punct de vedere social, Dorothy „Dot” Goldsmith, poreclită „Ducesă”, care, potrivit unei rude arțăgoase, „a vrut să fie cărămida din vârful coșului de fum”⁴³⁴ și o plimba pe Carole în „cel mai mare cărucior Silver Cross posibil”. Fratele ei mai mic, Gary Goldsmith, a făcut bani dintr-o

afacere de recrutare IT, s-a căsătorit de patru ori și s-a bucurat de o viață pe picior mare într-o vilă de vacanță din Ibiza pe care a numit-o Maison de Bang Bang. „Sunt un copil Thatcher”¹⁹⁴³⁵, a spus el. „Sunt Căpitanul Ambițios. Apartin unei generații în care clasa nu există.”

Carole Middleton a avut întotdeauna un stil natural și variat. Nu a arătat niciodată demodat purtând o pălărie de nuntă. Este o brunetă zveltă și plină de viață, cu picioare lungi, uneori îmbrăcate în blugi îndesați până la genunchi. Fratele ei a descris nunta ei cu amabilul Michael drept visul suprem al mamei lor, „Ducea”: „un eveniment natural, informal și elegant, dar [nu] pretențios sau ostentativ – spre deosebire de nunțile cu care eram obișnuit și care erau niște bețivăneli într-un hotel din Heathrow cu mese rotunde și discursuri dubioase”.

Căsnicia confortabilă nu a oprit-o însă pe Carole. Și-a lansat o afacere de acasă, pe când era însărcinată cu James, cel mai mic dintre copiii ei, umplând pungi cu articole de petrecere pentru copii și vânzându-le prin poștă, o afacere pe care a botezat-o Party Pieces. Carole este una dintre acele mame manager care și-au dat seama cum să fie atât ființe pline de căldură, cât și femei cu o carieră de succes. O strategie de marketing Party Pieces cu pliante distribuite prin intermediul unui club de carte pentru copii s-a bucurat de un succes așa de mare, încât Michael și-a părăsit slujba și s-a alăturat efortului ei de a extinde o afacere evaluată acum la peste 30 de milioane de lire sterline. În epocă, era faimoasă pentru duritatea felului în care negocia. „De cele mai multe ori, ai crede că era inocența întruchipată”¹⁹⁴³⁶,

¹ Margaret Thatcher (1925–2013) a fost prima femeie care a ocupat funcția de prim-ministru al Marii Britanii (1979–1990). Supranumită „Doamna de Fier” pentru stilul ei dur și lipsit de compromisuri, a avut o administrație reformatoare, cu multe schimbări în plan social și economic (n. red.).

a spus unul dintre furnizorii săi, „dar era o negociatoare grozavă – și dacă tocmeala nu mergea după cum voia ea, atunci nivelul decibelilor creștea”.

Carole a devenit milionară prin forțe proprii până să împlinească 30 de ani, lucru rar întâlnit la o tânără mamă dintr-un comitat din jurul Londrei în anii '80. Compania ei a funcționat mai întâi într-o baracă din grădină, iar mai târziu într-o combinație extinsă de hambare din cărămidă și șoproane de pe o proprietate din apropierea casei Middleton. Copiii au avut întotdeauna loc în viața ocupată a mamei lor. Carole nu a lipsit niciodată de la vreun spectacol de la școală și nu a părut prea stresată de găsirea unui echilibru între viața profesională și cea privată. Kate încă mai elogiază „uimitorul tort în formă de iepure alb din beza”⁴³⁷ pe care i l-a făcut Carole cu prilejul celei de-a șaptea aniversări. Părinții Middleton s-au prezentat la toate evenimentele sportive de la școală, organizând picnicuri scumpe și aplaudând echipele din care făceau parte fetele lor. În copilărie, Kate a lucrat uneori ca model pentru catalog și, mai târziu, a pus bazele „First Birthday”¹, în timp ce Pippa s-a ocupat de blog, iar James a început o afacere cu prăjituri. Abilitățile dobândite în timp ce se ocupau de afacerea de familie le-au oferit copiilor posibilitatea să-și urmeze micile lor cariere.

II

Odată ce fetele Middleton au fost trimise la școli mixte de elită, cum ar fi micuța și rurala St Andrew, din Pangbourne, și apoi la internat la Marlborough College, din Wiltshire, o întâlnire între Kate și prințul William la evenimente sportive sau baluri școlare nu ar fi fost demnă de remarcat. Multe dintre școlile de fete socializau cu Eton. Kate l-a văzut pe prințul pe atunci în vârstă de nouă ani când acesta a venit de la Ludgrove pentru un

¹ O divizie a companiei Party Pieces care se ocupă de articole tematice pentru petrecerile dedicate bebelușilor (n. tr.).

meci de hochei împotriva Școlii St Andrew, iar ea a participat la un ceai după aceea. Cu sufletul la gură, presa a încercat mai târziu să vină cu o poveste asemănătoare cu cea a Dianei, potrivit căreia Kate, în vârstă de 10 ani, ar fi tânjit dintotdeauna după prințul ei, dar Kate a respins această ipoteză în cadrul interviului dat cu prilejul logodnei. Inima ei tânjea după modelul Levi's din posterul lipit pe peretele dormitorului de la cămin, a insistat tânăra cu vi-oiciune, nu după William.

Marlborough este locul care a modelat-o pe Kate. Întinsă pe acri întregi de dealuri, la marginea unui târg deosebit de frumos din Wiltshire, clădirea din cărămidă roșie din secolul al XVIII-lea și capela care amintește întrucâtva de Hogwarts au un aer de opulență. Înființată în 1968 și considerată a fi una dintre primele și cele mai importante școli independente mixte, Marlborough încurajează un echilibru sănătos între sexe, având ca rezultat nu doar apariția unor tinere alfa, ci și a unor consoarte alfa. Soția premierului David Cameron, Samantha, director de creație al unei companii din lumea modei, a studiat la Marlborough. La fel și desăvârșita scriitoare Frances Osborne¹, dar și economista Diana Fox Carney, care s-a căsătorit cu fostul guvernator al Băncii Angliei, Mark Carney. O tânără care a absolvit recent Marlborough a declarat că, având în vedere că școlile independente britanice de băieți au fost pentru atât de mult timp un club masculin elitist, a studia aici, în condiții egale, generează încredere, un sentiment de confort al fetelor în preajma băieților și capacitatea de a se simți OK într-un parteneriat între colegi.

Atmosfera energetică de la Marlborough i-a dat curaj lui Kate, care petrecuse două semestre în lacrimi la Downe House, un

¹ George Osborne (n. 1971), politician și editor de presă, a fost responsabil de Finanțe din partea Partidului Conservator în guvernul David Cameron, în perioada 2010–2016 (n. red.).

colegiu din Berkshire unde fetele răutăcioase făceau legea. Când Kate le-a cerut invitațiilor la nuntă să contribuie financiar pentru a susține BeatBullying, principala organizație caritabilă din Anglia care militează împotriva bullyingului, s-a presupus că necazurile ei de la Downe House, din anii '90, au fost cauza. Și, desigur, există ceva adevăr în asta. Downe House era o cuvă de estrogen care dădea în clocot. Tulburările de alimentație erau atât de frecvente, încât fetele trebuiau să fumeze în toalete pentru a ascunde mirosul de vomă. O absolventă cu improbabilul nume Taffeta Gray și-a amintit pentru jurnaliștii de la *The Daily Mail* cum câteva dintre elevele mai mari au atacat-o ca la rugby când a ieșit de la duș, au ținut-o la pământ, i-au luat prosopul și au stropit-o în zona inghinală cu spray de păr albastru. Apoi au îmbrâncit-o pe coridor goală. „Fetele pot fi foarte crude”⁴³⁸, a mărturisit o fostă elevă pentru *The Sunday Times*. „Trebuie să-ți amintești că este în mijlocul pustietății, sus, pe un deal. Nu ai unde să fugi și nici vreo modalitate de a te descărca sau de a scăpa. Răutatea se înmulțește în acest mediu propice, mai ales că unele dintre eleve nu se dau în lături de la nimic.”

Kate era timidă, sfrijită și mai înaltă decât semenele ei. Era elevă la zi într-un mediu predominant de internat și a început cursurile aici la 13 ani, cu doi ani mai târziu decât multe dintre colegile ei. La școala secundară fusese vedeta echipei de hochei, dar la Downe House i s-a cerut să joace lacrosse. „Ridici o bătă de lacrosse și crezi că te pricepi la jocul ăsta”⁴³⁹, a spus pe un ton de gheață fosta directoare Susan Cameron pentru *The Mail on Sunday*, „apoi cineva îți spune: «Nu așa ridici o bătă de lacrosse» și te simți zdrobită”.

Fetele răutăcioase din grupul popular priveau de sus la fata din coliba de noroi a Boudicăi. „Era privită ca o nonentitate”⁴⁴⁰, și-a amintit o colegă de clasă. „Toate fetele astea care practicau un soi de alpinism social – și erau multe la Downe – credeau că nu merită să se deranjeze cu ea.”

O altă absolventă și-a amintit de Kate că stătea pe scările căminului și plângea în hohote. Directoarea Cameron, care vorbește ca o versiune corporatistă a domnișoarei Trunchbull¹ a lui Roald Dahl, a apărut școala în cuvinte care au făcut-o pe Kate să pară o acritură. Fetele, a spus ea, „au fost încurajate să-și pună în valoare punctele forte. Se poate dovedi dificil dacă ești un iepuraș fricos”⁴⁴¹. Lucrurile erau atât de grave, încât Kate a dezvoltat o eczemă pe fond de stres. Carole și Michael Middleton au retras-o repede de acolo, chiar dacă era în mijlocul anului școlar.

Kate a reintrat în joc la Marlborough, o instituție de învățământ mixtă. Ea nu are gena de *bitch* de care ai nevoie pentru a fi un jucător adevărat la o școală pentru un singur sex. A devenit căpitanul echipei de tenis și vedeta celei de hochei și a strălucit la înot și netball. A fost remarcabilă la săriturile în înălțime. A câștigat un Premiu Ducele de Edinburgh pentru munca în comunitate și participarea la o expediție care s-a dovedit a fi o drumeție de patru zile sub o ploaie torențială. Ce antrenament mai bun ar fi putut avea pentru vacanțele la Balmoral? Când și-a primit premiul la Palatul Buckingham, nu știa că dă mâna cu viitorul străbunic al copiilor ei.

Înfățișarea ei a înflorit în jurul vârstei de 16 ani, când un atrăgător fluture Kate a ieșit din palida crisalidă „Middlebum” (așa cum i se spusese la început). Nu a mai avut nevoie să poarte aparatul dentar și s-a întors dintr-o excursie cu echipa de hochei în Argentina, după promovarea examenelor GCSE, o frumusețe răpitoare, fiind inclusă în topul „Fit List” de băieții de la Marlborough, care îi acordaseră un punctaj scăzut când sosise aici prima dată. Ca elevă, a fost silitoare, dar fără a ieși prea mult în evidență, dobândind două note A și un B la examenele ei de nivel A. În

¹ Personaj din cartea pentru copii *Matilda*, scrisă de autorul britanic de origine norvegiană Roald Dahl (1916–1990), întruchipând o direcție tiranică și dură, cu aspect fioros (n. red.).

ultimul an, a fost aleasă șefă de casă și a fost votată „Persoana cu cea mai mare probabilitate de a fi iubită de toată lumea” în anuarul din 2000. În Ziua Premiilor Marlborough, s-a plimbat neîncetat până la scenă și înapoi, primind atât de multe onoruri pentru conduita remarcabilă, încât, la un moment dat, se zice că nu s-a mai putut întoarce la locul ei din public și a trebuit să rămână pe scenă, îmbujorată, pe tot parcursul evenimentului.⁴⁴²

De acum era pe picior de egalitate cu fetele din „Glosse Posse” de la Marlborough, fete născute în familii bune din Gloucestershire și care încă fac parte din cel mai intim cerc al ei, fiind invitată să participe la petreceri la conace. Două dintre cele mai apropiate prietene ale ei, Emilia d’Erlanger, acum nașă a prințului George, și Alice St John Webster, făceau parte și din cercul lui William. Educația pentru care familia Middleton a plătit atât de mulți bani a pus bazele saltului ei din punct de vedere social. În 1999, când Kate avea 17 ani, Emilia d’Erlanger a invitat-o la o petrecere acasă la ea. La eveniment a participat și William, dar se pare că nu a existat nicio scânteie. Parcă se învârteau unul în jurul celuilalt și înregistrau puncte pentru atracția viitoare.

Kate s-a îndrăgostit de vreo doi băieți și a trăit o poveste de dragoste cu chipeșul căpitan al echipei de rugby, dar și-a păstrat o rezervă princiară, de altfel remarcată de colegii săi. Rareori se îmbăta. Avea „o abordare destul de demodată, mai ales la Marlborough, unde jumătate dintre elevi făceau deja sex”⁴⁴³, a dezvăluit una dintre colegele ei de școală, Gemma Williamson, părănd ea însăși destul de demodată. „Deși a avut parte de câteva «săruturi» foarte inocente, pur și simplu nu era dispusă să experimenteze ca alte fete. Am avut impresia clară că tânăra Catherine voia să se păstreze pentru cineva special”. Sau, așa cum a scris revista *The Spectator* într-un articol care îi analiza șansele de a deveni mireasă regală, Kate încă avea „plăcuțele intacte și, astfel, [satisfăcea] vechea cerință referitoare la viitoarele regine-consoarte”⁴⁴⁴.

Sora ei mai mică, Pippa, a sosit cu o bursă sportivă în al doilea an al lui Kate și era cunoscută drept „Panface” („Față de tigaie”) pentru trăsăturile ei plate. Erau cazate în aceeași casă și, la fel ca William și Harry, aveau mulți prieteni comuni. Pippa era considerată a avea o personalitate mai spumoasă decât Kate, deși aspectul strălucitor al ambelor a fost ceea ce le-a făcut pe surorile Middleton, așa cum mi-a spus un absolvent, să devină „ceva special la Marlborough”. Mai bine pregătită decât Kate din punct de vedere al studiului și, de asemenea, o vedetă a atletismului, Pippa a dovedit că a moștenit ambiția și vivacitatea mamei ei. „Mă concentrez pe câștig și să mă asigur că părul meu – coafat după modelul Sporty Spice – este bine aranjat. I-am menționat cumva pe băieții care se holbează?”⁴⁴⁵ a scris ea cu cochetărie într-o rubrică tot în *The Spectator*. Despărțite de un singur an, a existat o mică rivalitate între frumoasele surori care aminteau întrucâtva de surorile americane Bouvier, Jackie Kennedy și Lee Radziwill. Deși Kate a fost un membru remarcabil al echipei de hochei de la Marlborough, Pippa a fost căpitanul și era în cărți să joace pentru Anglia. „Kate a fost întotdeauna destul de geloasă pe Pippa”⁴⁴⁶, a dezvăluit un prieten de familie. „Am simțit că se temea să nu fie eclipsată de ea, pentru că Pippa are o efervescentă naturală, se simte mult mai în largul său în societate și a fost întotdeauna populară cu toată lumea, în special printre prietenii [fratelui ei] James”.

Ascensiunea socială a Pippa pare mai calculată decât a lui Kate. Mai târziu, pe vremea când era studentă la Universitatea Edinburgh, a locuit în același apartament cu doi băieți ai căror tați erau duci. „De îndată ce Pippa a ajuns la Edinburgh, a fost hotărâtă să se alăture cercului social potrivit”, a povestit un absolvent. „Era extrem de fermecătoare, dar destul de nemiloasă când venea vorba de cultivarea prietenilor «potrivii»”. În 2017, s-a căsătorit cu James Matthews, în vârstă de 41 de ani, un bogat manager de fonduri speculative și moștenitor al titlului feudal scoțian

de Laird of Glen Affric. Părinții lui, David și Jane Matthews, dețin hotelul Eden Rock, un loc de întâlnire al celebrităților pe insula St Barts, din Caraibe. Jane provine dintr-o familie înstărită din Rhodesia și are un stil „rock chic”, precum și un deosebit fler social, lucru care adaugă un stres suplimentar pentru Carole Middleton atunci când pune pe masă șervețelele pliate cu grijă și lumânările parfumate la cinele de la Bucklebury. Pippa a egalat scorul, aducând rapid pe lume doi copii fermecători. Mulțumită lui Carole Middleton, fetele ei s-au descurcat bine.

Este puțin probabil că tânăra Kate ar fi ajuns acolo unde se află astăzi fără ajutorul șiret al mamei ei în negocierea unei relații sentimentale cu un membru al familiei regale. Carole Middleton este de obicei caracterizată ca fiind o încrucișare între doamna Bennet^I și personajul de sitcom^{II} Hyacinth Bucket, o veritabilă alpinistă din punct de vedere al urcării pe scara socială, care răspunde la telefon cu „Reședința Bouquet”. Niciunul dintre modelele amintite nu este precis. Carole are un fler considerabil în materie de strategii. Ori de câte ori Kate era însângerată în ring, se retrăgea la Bucklebury, unde antrenorul Carole îi pansa rănilile, o sfătuia cu privire la următoarele mișcări și o îndemna să nu scape din ochi trofeul.

Așa se face că prima mișcare a lui Kate pe tabla de șah regală poartă amprenta lui Carole. În anul 2000, când a fost anunțată vestea că prințul William își va petrece anii universitari la mica universitate scoțiană St Andrews, Kate a renunțat brusc la Universitatea din Edinburgh, aflată la aproximativ 80 de kilometri distanță și s-a înscris la St Andrews. Andrew Neil, fost rector la St Andrews, mi-a explicat că nu este ceva neobișnuit ca studenții să se înscrie la ambele universități și să decidă în ultimul moment, adesea în

^I Nemuritorul personaj din romanul *Mândrie și prejudecată* de Jane Austen (n. tr.),

^{II} Este vorba despre *Keeping Up Appearances*, un sitcom britanic creat și scris de Roy Clarke (n. tr.).

funcție de alegerile prietenilor. „Este mai ușor pentru toți să păstreze legătura”⁴⁴⁷, mi-a spus Neil. „În fiecare weekend, zeci de *poshos* (copii bogați)⁴⁴⁸ pleacă de la St Andrews la Edinburgh pentru a-și petrece timpul cu prietenii (și uneori invers).” Dar cele mai bune două prietene ale lui Kate, Emilia și Alice, se înscriuseră și ele la Edinburgh. Trioul găsisese deja o locuință pe care să o împartă. Kate studiasse din greu la Marlborough pentru examenele finale și obținuse notele mari care o calificau pentru prima ei alegere, Edinburgh, la care Pippa și James au studiat ulterior.

Cele două universități scoțiene nu ar putea fi mai diferite. În termeni americani, este ca și cum ai avea de ales între o mare universitate din Ivy League¹ și un colegiu obișnuit unde se studiază științele umaniste. Edinburgh este un oraș vibrant, cu o viață animată și o reputație excepțională în istoria artei, față de izolarea romantică a orașului medieval în care se află campusul St Andrews, înconjurat de pietre care marchează locul unde martirii protestanți au fost arși pe rug. Nu era stilul lui Kate să arunce la gunoi ceva pentru care muncise atât de mult, apoi să ia plină de voieșie un an de pauză și să se înscrie din nou într-un loc exact opus din punct de vedere al ambianței. Până la urmă, Carole era cancelarul familiei, nu Kate.

„Dacă ai un loc la Edinburgh, te ții de el, dacă nu apare ceva la Oxford sau la Cambridge”, mi-a spus un distins editor scoțian. „Sacrifică acel loc pentru St Andrews din doar două posibile motive: (a) există un curs la St Andrews care oferă exact ceea ce ai vrut și nu este disponibil la Edinburgh sau (b) ai auzit că moștenitorul tronului se duce la St. Andrews, și te-ai gândit...”

Kate și-a petrecut jumătate din anul liber participând la cursurile de italiană și de istoria artei preferate de fetele de bani gata la

¹ Grupul celor mai importante universități de pe Coasta de Est a Statelor Unite (n. red.).

Institutul Britanic din Florența. A locuit timp de trei luni într-un apartament în centrul orașului cu verișoara ei, Lucy Middleton, luând cu modestie lecții de la personaje precum Lucy Honeychurch din *Camera cu vedere* a lui E.M. Forster și petrecând cu alți „poshos”, așa cum i-ar fi numit Andrew Neil, în localuri unde se bea cappuccino. La cină, într-o seară, când părinții Middleton au venit în vizită, o prietenă a auzit-o pe Carole minunându-se în fața ospătarilor de aspectul fiicei ei. Strălucirea ei naturală, pletele bogate de un castaniu spre brunet! „Uită-te la trandafirul meu englezesc! Nu e așa că e frumoasă?”⁴⁴⁹

Bineînțeles, Kate avea o capacitate asemănătoare cu a lui Zelig¹ de a se insinua în viața lui William. Chiar și Raleigh International, programul de 10 săptămâni în sistem Outward Bound la care s-a înscris după ce s-a întors de la Florența și care sprijină dezvoltarea internațională durabilă în Chile, era cel pe care William tocmai îl finalizase. A fost o expediție dificilă, de formare a caracterului, unde se intra foarte greu fără acreditări precum Premiul Ducelui de Edinburgh și fără capacitatea de a strânge personal 3 000 de lire sterline pentru taxa de admitere. Provocarea a presupus trei săptămâni de drumeții în sălbăticie, trei săptămâni într-o barcă gonflabilă pentru a cerceta viața marină și o vrajă care să ajute la construirea unei noi stații de pompieri pentru o comunitate săracă. Kate a fost considerată „unul dintre cei mai în formă și mai puternici membri ai grupului”⁴⁵⁰ și care avea „o anumită aură”. Alții spun că a arătat întotdeauna bine și a arătat o lipsă vizibilă de dramatism.

III

Din ce în ce mai aproape. William trecuse și el pe la Raleigh International. Fusese împins să o facă de Mark Dyer, fostul

¹ Personajul principal al filmului omonim scris și regizat de Woody Allen. Leonard Zelig, interpretat chiar de Allen, este un veritabil om-cameleon, capabil să ia chipul oricărei persoane întâlnite în cale (n. tr.).

aghiotant al lui Charles, care preluase slujba de a-i îndruma pe fiii prințului în anii lor de după școală. Poreclit de prieteni Marko, Dyer este un fost ofițer al Gărzii Galeze, are părul arămiu, peste 1,80 de metri înălțime, s-a întâlnit la un moment dat cu Tiggy Legge-Bourke, iar astăzi este nașul fiului lui Harry, Archie. Rezumatul lui Dyer pentru Palat în ceea ce privește organizarea anului de pauză pare să fi fost conceput după crezul prințului Philip de a le oferi băieților posibilitatea de a se mișca în aer curat, exerciții fizice și muncă în folosul comunității. Astfel, el recomanda antrenament macho intens în jungla din Belize, o perioadă de implicare într-un proiect marin în Mauritius, o perioadă în Kenya, lucrând pentru o rezervație, o lună de curățat staulul vacilor și mulș animalele într-o fermă de lapte, precum și o expediție de 10 săptămâni alături de Raleigh International în Chile.

Conform planului, totul a mers prost. Grupul lui William din Chile a trebuit să treacă marea prin furtuni puternice, folosind caiacul. Apoi a naufragiat pe o plajă timp de cinci nopți într-o ploaie înghețată. Unul dintre tinerii participanți mai vulnerabili a devenit agitat, iar singura persoană care a putut să-l calmeze a fost William. Prințul a găsit o modalitate de a-l liniști și de a stabili o relație de prietenie cu el, fapt care ar fi făcut-o mândră pe Diana. În ultima etapă a călătoriei, prințul a muncit la o școală primară dintr-o comunitate locală cu probleme. Timp de două zile, ziarele britanice au fost pline de fotografii magice reprezentându-l pe băiatul frumos al Dianei împărtășindu-și darul compasiunii cu acei copii defavorizați. Combinația lui William de aspect plăcut, dar sfios, rezistență și empatie plină de tandrețe nu a fost nicicând mai atrăgătoare, nici înainte, nici după acest moment.

Pentru a păstra discreția, a ajuns la St Andrews în septembrie 2001, după săptămâna de întâlnire a bobocilor. S-a întâmplat într-un moment sumbru la nivel internațional, la 12 zile după atentatele de la 11 septembrie. Exista îngrijorare cu privire la

posibile atacuri suplimentare asupra aliaților americanilor, agravate de o alertă de antrax în campusul de la St Andrews în august. Prințul Charles l-a condus pe William la școală, însoțit de detectivi particulari. (William avea și el doi agenți care se ocupau de protecția lui.) Înainte de aceasta, au participat la câteva angajamente caritabile, mai întâi la Glasgow și la Edinburgh, unde au semnat în cartea de condoleanțe de la consulatul SUA. William a scris un mesaj de băiețel: „Cu cea mai profundă compasiune, cu dragoste de la William”⁴⁵¹. Au luat prânzul cu „Gan-Gan”, adică regina-mamă, în vârstă de 101 ani, la casa ei din Highland. Cuvintele ei de despărțire au fost: „Dacă sunt petreceri bune, invită-mă și pe mine”⁴⁵².

Asemenea lui Kate, tânărul prinț alesese inițial Universitatea din Edinburgh, dar responsabilii însărcinați cu protecția sa au considerat că locul este prea expus pentru a-i asigura protecția. Brian Lang, directorul și vicecancelarul St Andrews, a purtat mai multe conversații cu Palatul privind cel mai bun mod de a-l proteja pe William. Prințul Charles a vizitat și el școala și a verificat reședința propusă, St Salvator's, sărind pe un pat de student. („Hmmn, asta e suficient”⁴⁵³) O înțelegere clară a fost negociată cu PCC. Potrivit acesteia, cât timp William era la St Andrews, presa avea să-l lase în pace până după absolvire. Acordul inițial pe care PCC îl încheiase cu editorii de ziare pentru Eton a fost extins pentru a-l proteja pe William până când acesta termina studiile. (În cea mai mare parte, înțelegerea a fost respectată, cu excepția episodului cu acea companie de producție a unchiului său, prințul Edward.) Lordul Black, fostul director al PCC, mi-a povestit că nu va uita niciodată întâlnirea de la primărie pe care a avut-o cu studenții de la St Andrews, cu puțin timp înainte de sosirea lui William:

Andrew [Neil] a spus că studenții erau îngrijorați că vor apărea în ziare dacă s-ar întâlni cu William sau ar fi văzuți

în preajma lui. Așa că am mers acolo. Ne-am apropiat de biserică unde avea loc întâlnirea și am spus: „Ce e coada aia de oameni?” și a devenit rapid clar că încercau cu toții să intre într-o biserică de 500 de locuri, când eu mă așteptam doar la vreo 50 de persoane. Am fost bombardat cu întrebări, de exemplu, dacă un comportament indiscret în apropierea lui William va ajunge pe prima pagină a zilelor. Asta te făcea să-ți dai seama cum era pentru William ca oamenii care-i deveneau prieteni să aibă această problemă⁴⁵⁴.

Prietenii adevărați ai lui William au trebuit să se obișnuiască să fie urmăriți și – a fost dezvăluit mai târziu – să aibă telefoanele ascultate în mod ilegal de jurnaliști. Prințul a avut norocul să rateze lansarea Twitter și Facebook în 2006, dar și toate chinurile ulterioare ale rețelelor de socializare care, fără îndoială, îl așteaptă pe fiul său, prințul George, când va merge la universitate.

Ultimul lucru pe care îl dorea William la St Andrews era singurătatea cocoloșită de care avusese parte tatăl său la Cambridge. Așadar, a anunțat că nu dorește ca toți ceilalți să i se adreseze cu Alțeța Sa Regală sau cu „Domnule” și a fost înregistrat la Sallies – așa cum este cunoscut căminul St Salvator’s Hall of Residence – sub numele de William Wales din Tetbury (orașul din Gloucestershire de lângă Highgrove House). Kate s-a trezit și ea acolo, la etajul de mai jos. Încă un capriciu al sorții? William era, de asemenea, dornic să studieze istoria artei. Este greu de imaginat că, din motive de discreție, studenții plasați lângă William nu au fost verificați cu atenție de agenții însărcinați cu paza și protecția sau că prințul nu le-a văzut numele. William era atât de paranoic cu privire la persoanele în care putea avea încredere, încât, uneori, le oferea oamenilor noi din cercul său informații neadevărate și aștepta să vadă dacă acestea ajungeau în presă. „Oamenii care încearcă să profite de mine... Ei bine, îi depistez

repede și mă îndepărtez”⁴⁵⁵, a declarat el pentru Jennie Bond, de la BBC, în 2001. Evoluția lui era monitorizată îndeaproape de istoricul medieval David Corner, secretarul universității și grefierul care îl verifica în cadrul întâlnirilor pastorale desfășurate la fiecare trei sau patru săptămâni.

Având în vedere o asemenea prudență, era puțin probabil ca tiparele lui William în ceea ce privește întâlnirile romantice să se abată de la șirul fostelor sale cuceriri aristocratice, în mare parte fete de la polo sau fiice ale proprietarilor de pământ. (*The Times* le-a enumerat pe unele dintre ele: Natalie „Nats” Hicks-Löbbecke; Rose, fata căpitanului Ian Farquhar, maestrul de vânatoare de la Beaufort; Davina Duckworth-Chad, al cărei frate, James, era aghiotantul reginei; lady Katherine Howard, fata contelei de Suffolk; Emma Parker Bowles, nepoata Camillei; și Alexandra Knatchbull, strănepoata lordului Mountbatten). Cercul lui social abunda în posesori ai acelorași titluri vechi și scorbtoase care se preumblau pe la Highgrove și ai căror părinți o plictisiseră pe Diana, iar lucrurile amenințau să continue după același tipar și în primul său an la St Andrews. Atunci William a trăit o poveste de dragoste cu Carly Massy-Birch, fiica plină de viață a unor fermieri din Devon, și apoi s-a întâlnit cu o frumoasă proto-Kate în vârstă de 21 de ani, pe nume Arabella Musgrave, al cărei tată conducea Cirencester Park Polo Club. Sentimentele pentru ea l-au atras în mod repetat înapoi la Londra.

Unii studenți l-au găsit a fi discret. „Timiditatea” perfecționată în vremea studiilor la Eton avea ca rol autoprotecția. William era perfect conștient că era vedeta campusului. Dacă apărea la pubul său preferat de la St Andrews pentru o halbă de bere, barul se umplea imediat de o ceată gălăgioasă de fete în așteptare. Corespondentul regal Robert Jobson a povestit că „William cel timid”⁴⁵⁶ era „o persoană pe care o inventase – o acoperire foarte eficientă pentru un băiat care căpăta tot mai multă încredere cu fiecare zi ce

trecea”. Într-un interviu acordat la împlinirea a 21 de ani, William a spus că își ținea capul plecat, într-o încercare nereușită de a nu fi fotografiat. „De obicei, eram fotografiat privind printr-un ciuf mare și blond. A fost ceva extrem de prostesc..., dar sunt genul de om căruia căreia nu-i place să fie în centrul atenției.”⁴⁵⁷

Cum să pătrundă Kate în acest cerc? Cel puțin era ușor să se asigure că drumurile lor se încrucișau pe scările căminului. Pregătirea de la Marlborough privind modul de a construi prietenii masculine fără complicații a fost esențială pentru Kate când a venit vorba de a câștiga încrederea prudentă a lui William. Spre deosebire de turma de studente – în special americane – care se dădeau în mod flagrant la William, ea i-a câștigat încrederea părând neinteresată. (În primul semestru i-a ajutat faptul că era curtată de un chipeș student la drept din anul al patrulea, un anume Rupert Finch.) După alergarea ei de dimineață, Kate li se alătura uneori lui William și prietenilor lui la micul-dejun. (Gașca lui, cunoscută sub numele de „băieții Sallies”, stătea mereu lângă masa principală, flancată de picturi în ulei ale filozofilor din Iluminismul scoțian.) Sau înotau împreună la Hotelul Old Course din St Andrews. În timpul orelor de istorie a artei, stăteau deseori în mod discret împreună. Ea îi dădea notițele când el nu participa la cursuri.

Întors acasă de Crăciun, după primul său semestru din 2001, William și-a îngrozit tatăl – și pe Mark Bolland – cu vestea că nu se mai întoarce. Se plictisise de St Andrews din toate motivele pentru care polițiștii care se ocupau de protecția lui apreciau acel loc. Era un orașel de pe litoral, unde se întâmplau foarte puține lucruri și unde iarna se întunecă la ora 16.

Momentul acestui anunț nici că putea pica mai rău. Palatul avea motive strategice pentru a dori ca moștenitorul tronului să studieze în nord. În 1998, Scoția votase pentru deconcentrare, iar după adoptarea Legii Scoției, puteri importante de

la Westminster au fost transferate unui organism parlamentar scoțian nou-înființat. La Palat, dar și printre conservatori în general, exista sentimentul că ruptura ar putea anunța ceva mai rău – alunecarea treptată a Scoției din ghearele Uniunii. Un maestru în arta retragerilor elegante și păstrând cumva aura suveranității, regina a ținut un discurs emoționant în fața noului parlament scoțian în 1999, lăudând „seriozitatea, hotărârea, umorul și sinceritatea scoțienilor”⁴⁵⁸. Să părăsească St Andrews avea să fie un dezastru în materie de relații publice pentru William, acesta urmând a fi înfierat în presă drept un laș răsfățat, așa cum se întâmplase cu bietul prinț Edward, atunci când renunțase la marină.

În acest moment critic, Kate Middleton a arătat că stăpânește arta *soft power*, amintind de modul în care regina-mamă l-a tratat pe George al VI-lea. Într-o serie de conversații serioase, ea l-a îndemnat pe William să renunțe la istoria artei, un subiect de care el nu era prea interesat sau, mai bine zis, nu era interesat deloc (și pe care îl alesese doar pentru că părea un opțional care nu îi va da bătaii de cap). „De ce să nu treci la subiectul captivant al geografiei?” l-a liniștit Kate. La urma urmei, i-a amintit ea, se descurcase atât de bine la Eton. Andrew Neil a povestit că le-a spus administratorilor universității care se opuneau acestei schimbări de curs: „Aveți idee ce prejudiciu de imagine va avea universitatea dacă [William] abandonează? Nu-mi pasă dacă vrea să studieze cum se țes coșurile în Țara Galilor, mă doare în cot. Poate studia tot ce îți dorește”⁴⁵⁹.

Odată criza prevenită, William i-a cerut lui Kate, într-o declarație de evidentă, dar nerostită încredere, să se mute, în timpul celui de-al doilea an de studii, în apartamentul său (pe care îl împărțea cu Fergus Boyd și cu o altă studentă, Olivia Bleasdale), aflat într-un loc de cazare din afara campusului, mai exact pe Hope Street, la numărul 13A, într-o *maisonette* din centrul orașului.

IV

Atracția sexuală a devenit evidentă la prezentarea de modă anuală a universității, „Don't Walk”, un eveniment caritabil care a avut loc la St Andrews Bay Hotel în martie 2002. Directorul și vicecancelarul Lang, care stătea în spate, își amintește de aceasta ca de genul de ocazie simpatică în care toată lumea din campus râdea de un student care prezenta lenjerie intimă cu o șosetă îndesată în pantalonii scurți. Fondurile strânse erau destinate victimelor atacurilor de la 11 septembrie, iar încăperea era plină. Într-o scenă tip Bridgerton, William cumpăraseră una dintre cele mai scumpe mese din primul rând pentru el și pentru tinerii săi prieteni, ca să arunce o privire la fetele care defilau pe podium. Toată lumea a observat că a fost fascinat de o brunetă fermecătoare care a defilat pe catwalk într-o rochie diafană neagră cu auriu, cu cea mai scurtă dintre toate fustele scurte posibile, care îi puneau în valoare silueta și picioarele lungi de supermodel.

Kate Middleton? Foarte drăguța sa viitoare colegă de casă? Cea cu care avusese discuția de la suflet la suflet despre virtuțile geografiei? Lui William i-a produs o impresie de neșters, asemănătoare celei pe care a încercat-o Vronski atunci când a văzut-o pentru întâia dată pe Anna Karenina în gara din Moscova. La petrecerea de după, William a încercat să o sărute pe vedeta spectacolului, dar ea era încă implicată într-o relație cu Rupert Finch și l-a împins. Unul dintre prietenii lor, care a remarcat legătura care se înfiripa între ei, i-a spus lui Katie Nicholl: „El i-a mărturisit că l-a făcut knock-out în acea noapte, ceea ce a făcut-o să roșească. Cu siguranță între ei a existat pasiune, iar Kate îl impresionase cu adevărat pe William. A jucat foarte tare”⁴⁶⁰. Cu toate acestea, tânăra luase și decizia să treacă pe lângă William în acea fustă transparentă, purtată ca rochie peste lenjerie intimă la vedere. Descris mai târziu drept momentul în care William a făcut prima sa mișcare, pare mai

degrabă că a fost momentul în care Kate Middleton a făcut prima sa mișcare.

La apartamentul lor de la numărul 13A, de pe Hope Street, Kate a putut să vadă de aproape ce înseamnă lumea compartimentată a lui William. Dincolo de bula lor izolată, în noiembrie 2002, procesul Paul Burrell scăpa de sub control, iar secretele cumplite despre iubiiții mamei lui William erau date în vileag. În primele zile ale prieteniei lor, în aprilie, tânărul prinț a trebuit să călătorească la Londra pentru a participa la înmormântarea reginei-mamă și a merge, alături de alți membri ai familiei regale, în spatele cortegiului funerar al străbunicii sale la Westminster Abbey. Amintirile colective legate de băiatul îmbujorat și trist care urma sicriul Dianei împreună cu frățiorul său pe străzile tăcute ale orașului erau inevitabile. A împărtășit William ceva din această durere înăbușită cu Kate pe măsură ce se apropiau sufletește? Firul istoriei leagă în mod inevitabil momentul de o altă înmormântare regală, a lordului Mountbatten, când lady Diana Spencer, în vârstă de 18 ani, a observat cu ochi plini de compasiune durerea profundă pe care o încerca prințul Charles după uciderea unchiului său. „Păreai atât de trist când ai mers pe alee la înmormântarea lui Mountbatten”⁴⁶¹, îi spusese Diana mai târziu, atingând o coardă sensibilă în timpul primei lor conversații semnificative.

William și Kate au devenit în secret un cuplu, protejați de prietenii lor. Fără gesturi de afecțiune în public. Cu sosiri și plecări la ore separate. Izolarea de la St Andrews face ca locul să fie perfect pentru a fi lăsat în pace. Fiind un fel de Mecca a golfului, locuitorii orașului erau obișnuiți să vadă celebrități locale precum Sean Connery cumpărând un ziar sau pe Michael Douglas comandând o băutură la pub. Lui Kate îi plăcea să gătească și să găzduiască mese. William a folosit o cabană de pe moșia Balmoral, unde se întâlneau la sfârșit de săptămână pentru a se plimba pe

lângă mlaștini. William și-a pregătit prietena pentru ca aceasta să-i impresioneze rudele, învățând-o cum să tragă cu pușca.

Ceea ce este izbitor este cât de burghezi au devenit atât de repede. În al treilea an, s-au mutat împreună cu alți doi prieteni ai lui William, Alasdair Coutts-Wood și Oli Baker, la Balgove House, o casuță cu patru dormitoare de pe moșia Strathtyrum, care seamăna cu un mini-Highgrove cu doi acri de pășune ascunși în spațele unui zid de piatră de aproape doi metri înălțime, deținută de un prieten al familiei regale. A fost casa lor în ultimii doi ani la St Andrews. William din intimitate nu era chiar un *homme ordinaire*. Acesta a instalat o masă de mahon lustruit care avea 17 locuri și un frigider pentru vinuri, bine-aprovizionat. La o vârstă la care majoritatea cuplurilor tinere vor să se relaxeze fără griji, ei doi erau înnebuniți să facă cumpărături la Tesco și să găzduiască cine elegante. Harry venea adesea să stea cu ei la sfârșit de săptămână, beneficiind de o invitație deschisă din partea lui Kate, lucru care l-a făcut să simtă că avea o nouă casă departe de casă.

Lipsa dramei i-a oferit lui William un spațiu emoțional sigur. Există în aceasta ecouri ale liniștii și ocrotirii pe care prințesa Elisabeta i le-a oferit lui Philip după anii săi de rătăcire însingurată prin Europa. Kate nu a făcut niciodată scene de gelozie. Rivalele se simțeau atacate de faptul că le ignora. La petrecerea dată la Castelul Windsor pentru a marca a 21-a aniversare a lui William, când prințul a așezat-o la o masă îndepărtată, iar el a stat alături de Jecca Craig, remarcabila fiică a unui cuplu de ecologiști din Kenya, Kate nu s-a arătat iritată de faptul că iubitul ei îi acorda altcuiva toată atenția.

Nu că nu ar fi fost vigilantă. „Kate scana pe toată lumea”, mi-a povestit un membru al cercului ei de prieteni. „Vreau să spun, că îi lua în vizor și îi diseca, unul câte unul, cu privirea, pe toți cei care făcuseră parte din trecutul imediat al prințului sau care participau la petreceri și asupra cărora William își îndrepta atenția, traversând

întreaga încăpere pentru a saluta.” (În cele din urmă, Kate a scăpat de Jecca după o vizită la Lewa Wildlife Conservancy din Kenya alături de William, Jecca primind statutul de prietenă comună a cuplului.)

Ori de câte ori apărea câte o criză în iubirea lor, Kate se retrăgea la Bucklebury pentru sesiuni de strategie cu mama ei. Unitatea clanului Middleton a fost una dintre cele mai puternice arme din arsenalul lui Kate. Aceasta este la fel de apropiată de fratele ei, James, precum este de Pippa, și i-a fost întotdeauna de ajutor mezinului în lupta sa cu depresia. În ciuda statutului de celebritate de mică însemnătate, la fel ca toți cei din clanul Middleton, de altfel, James a respectat omertă familiei în tot ce avea legătură cu sora sa, acum membru al familiei regale.

După un an de relație William i-a adoptat întreaga familie. „Nu numai că s-a îndrăgostit de ea, s-a îndrăgostit și de ei”, mi-a mărturisit unul dintre cunoscuții lor. „Un cuib cald, cu o familie completă, organizată în jurul unui nucleu și, aparent, minunat de necomplicată. Tatăl juca rolul tatălui, mama, pe cel de mamă-tigru a ținutului, dar a văzut și fetele și pe James înțelegându-se și dorind să se înțeleagă cu părinții lor. Ce contrast!” Prințul care își putea alege palatele și moșiile pentru a-și petrece weekendurile nu dorea nimic mai mult decât tenisul, televizorul și confortul lui Carole din casa familiei Middleton. A devenit un oaspete atât de obișnuit, încât și-a transferat bicicleta de la Highgrove la Bucklebury și li se alătura în vacanțele bine planificate în stațiuni de lux. Middletonii En Masse, așa cum îi numeau jurnaliștii, mergeau în mod regulat în Mustique. Carole, a povestit un alt insular, este genul de „femeie distractivă care, după un pahar sau două, te trage într-un colț de la Basil's Bar pentru o bătă bună, în timp ce Kate se plimbă vreo 30 de minute, apoi dispare cu William devreme”. Michael Middleton a devenit un fel de tată-surogat. „Dacă propriul tată găzduiește mereu cine pentru 50 de persoane care mănâncă în vesela de

porțelan a Ecaterinei cea Mare sau ceva asemănător”, mi-a spus un cunoscut mai vechi al lui William, „nu este foarte relaxant. În vremea asta, cei din familia Middleton erau cu o pipă în gură și în papuci, cu wireless-ul pornit, ceea ce este într-o oarecare măsură lumea lui William și a lui Kate”. Prințului i-a plăcut chiar și de Gary Goldsmith, tatuat și cu un cap mic, pe care l-a numit „Unchiul G”. În 2006, el și Kate au plecat să stea cu Gary în Ibiza și au navigat spre Formentera pe un iaht pe care-l închiriasse acesta.

Îndrăgostiții au fost atât de discreți și de bine protejați de prietenii lor, încât nu au fost depistați de presă decât în martie 2004. Abia când Kate a fost spionată în Klosters urcând pe munte cu teleschiul lângă un William plin de afecțiune, a fost clar că această brunetă radioasă ocupa o poziție bine stabilită în viața intimă a prințului.

V

Expunerea relației lor nu a fost de niciun folos pentru campania discretă pe care o voia Kate. L-a făcut pe William să dozească să-și demonstreze independența și să plece într-o excursie pe mare în Grecia, împreună cu prietenul său din copilărie Guy Pelly – a cărui prezență rabelaisiană însemna de obicei probleme – și un echipaj de fete. Două posibile formidabile rivale au apărut în scenă mai târziu în acea vară: o moștenitoare americană plină de viață, Anna Sloan, care l-a găzduit pe William solo pe moșia tatălui ei din Nashville în august, și Isabella Anstruther-Gough-Calthorpe, o superbă actriță blondă, fiică a unei frumuseți având la activ mai multe căsnicii, lady Mary-Gaye Curzon. William era fascinat de ea, dar Isabella era prea frumoasă și avea prea multe relații pentru a găsi interesantă bătaia de cap de a-i fi iubită. Mai târziu, s-a căsătorit cu o versiune mai amuzantă a unui moștenitor regal, Sam, fiul antreprenorului miliardar

Richard Branson. Evenimentul a avut loc la cabana safari privată pe care miliardarul o deține lângă Parcul Național Kruger.

Miza era mult mai mare pentru Kate acum, că relația cu William era publică. Trebuia să echilibreze umiliința de care urma să aibă parte dacă William o abandona cu regula de a nu forța niciodată lucrurile prea tare. Familia îi ajunsese sub lupă și era privită cu rânjete abia ascunse când venea vorba de originea mamei sale, care provenea din clasa de mijloc. O glumă nesărată, rostită în șoaptă, apărea în mod constant dinspre cunoscuți aflați la adăpostul anonimatului sau dinspre funcționari oarecare de la Palat, care făceau aluzie la „ușile pe manual”⁴⁶², termen folosit de companiile aeriene înainte de aterizare, atunci când fosta însoțitoare de bord Carole socializa în cercurile clasei superioare. Se presupune că s-au dat mulți ochi peste cap când doamna Middleton a spus „Poftim?”⁴⁶³ în loc de un „Ce?” lătrat pe un ton vioi și aprobat de bogătași. „La început, lui Carole i-a plăcut atenția”⁴⁶⁴, a povestit un prieten de familie. „Părea să găsească totul destul de amețitor, dar înțepăturile constante din presă au ajuns să o calce pe nervi”.

Unele lucruri au fost probabil inventate de exagerații comentatorii regali, dar, în noiembrie 2018, după ce Carole a oferit un rar interviu pentru a marca festiv cea de-a 30-a aniversare a Party Pieces, un jurnalist de la ziarul conservator *The Telegraph* a scris despre ea:

Cum vorbește, asta vrea toată lumea să afle. Ca o stewardesă. (Când avea 20 de ani a lucrat pentru British Airways) Ca o bună oratoare? Ca o Lynda Snell¹? Nici una dintre cele de mai sus. Cea mai bună descriere a stilului ei de a vorbi este probabil „modern elegant” – neafectat, nu londonez⁴⁶⁵.

¹ Personaj al serialului radiofonic *The Archers* (n. red).

Ca o stewardesă. Gary Goldsmith s-a înșelat când a spus că, în calitate de „copil Thatcher”, aparține „unei generații în care clasa nu există”. Margaret Thatcher însăși a fost răvășită de obsesia de clasă a Angliei. În viziunea mai marilor conservatori, cel mai longeviv prim-ministru britanic al secolului al XX-lea și prima femeie care a ocupat această funcție a rămas pentru totdeauna metaforic blocată în magazinul alimentar al tatălui ei din Grantham, „străduindu-se prea mult”.

Al patrulea an la St Andrews a fost o perioadă periculoasă pentru relația Middleton-prințul de Wales. În izolarea somnoroasă a Casei Balgove, atmosfera era agitată. William se purta ca un prinț răsfățat. Cum ar putea al doilea om în ordinea succesiunii la tron să fie altceva decât un bărbat un pic răsfățat de o linguseală pe care nici măcar nu o conștientiza? Umbra unei încăpățanate îndreptățiri îi traversa uneori fața plăcută și deschisă. Michael Choong, un prieten jucător de rugby care a vizitat cuplul, i-a povestit lui Andrew Morton că William „putea fi scurt și tăios cu ea... Se aștepta ca tânăra Kate să alerge după el și, cu cât se cunoșteau mai mult, cu atât părea să o țină mai strâns în lesă”⁴⁶⁶. Carole a sfătuit-o: „Lasă-i libertate”. În weekend, Kate a părăsit campusul pentru a merge la Bucklebury și a se chinui cu disertația sa despre Lewis Carroll¹, care combina două subiecte care o fascinau tot mai mult: copilăria timpurie și fotografia. William s-a dedicat unui studiu de 10 000 de cuvinte asupra recifelor de corali din Rodrigues, o insulă aflată la 553 de kilometri în largul coastei Mauritius.

De fiecare dată când William era nervos pe Kate, descoperirea rapidă că nu era chiar atât de ușor pe cât i se părea să o substituie cu fetele pe care credea că le-ar vrea sau să găsească pe cineva în care să aibă încredere așa cum avea în ea. Au fost multe

¹ Lewis Carroll, pe numele său real Charles Lutwidge Dodgson (1832–1898), a fost prozator, poet, matematician și fotograf englez, opera sa principală fiind *Alice în Țara Minunilor* (n. red.).

tinere cărora le-a plăcut să aibă o întâlnire cu el pentru emoția de a petrece o noapte cu un prinț, dar trebuiau să accepte în schimb perturbarea mediatică a vieții lor, riscând jena socială de a fi catalogate drept „una dintre numeroasele”. Există femei care, și 40 de ani mai târziu, sunt încă identificate sub numele de „fosta iubită a prințului Charles”, indiferent de realizările lor ulterioare. Evitarea presei devenea rapid obositoare. Idila cu Carly Massy-Birch s-a destrămat în parte pentru că fata s-a săturat să fie adusă în secret la întâlnire de garda lui de corp.

Orice tânără care avea o relație cu William se confrunta în mod constant cu probleme legate de statutul inegal. Prințul care dorea să fie „la fel ca toți ceilalți” avea să trăiască mereu cu cele două realități ale sale. Din cauza regulilor stricte de protocol, care acceptau numai soții, Kate nu a fost invitată la nunta dintre Charles și Camilla din aprilie 2005, deși îi întâlnise pe amândoi de nenumărate ori. În ziua absolvirii, William a reușit un 2:1 la geografie față de 2:1 al lui Kate în istoria artei. Regina și prințul Philip, dar și Charles și Camilla au participat cu toții la ceremonie și la petrecerea festivă din grădină care a urmat, unde regina, într-o dispoziție deosebit de veselă, a fost însoțită de director și de vice-cancelarul Lang. Familia Middleton, care a fost acolo pentru a o aclama pe Kate, a fost sfătuită să nu se apropie de familia regală. Iubita lui William nu a fost prezentată bunicii lui. A fost nevoie de încă trei ani pentru ca tânăra Kate să fie întâmpinată de regină la nunta fiului prințesei Anne, Peter Phillips, cu Autumn Kelly, consultantul canadian de management, în mai 2008.

Până în momentul anunțării logodnei, orice prietenă a lui William era atât o pradă pentru presă, cât și o nonpersoană pentru Palat. Acest lucru a devenit teribil de evident de îndată ce cuplul a părăsit coconul protejat pe care îl reprezenta St Andrews.

William a fost imediat înghițit de rolul său de monarh în pregătire. A dobândit un impresionant nou ghid pentru următorul

său rol în persoana lui Jamie Lowther-Pinkerton, în vârstă de 44 de ani, care a fost numit primul secretar particular al prințului. Fost ofițer Special Air Service (SAS), atât de bine privit, încât era considerat potențial ofițer comandant, Lowther-Pinkerton, absolvent de Eton și Sandhurst, avea experiență în ceea ce privea munca în slujba familiei regale din zilele sale ca tânăr ofițer al Gărzii Irlandeze, fiind desemnat aghiotant al reginei-mamă. Acea slujbă însemna în mare parte deschiderea barului din spatele bibliotecii la 12.30 p.m., înainte de prânzurile bătrânei doamne la Clarence House, unde a fost tratat ca un fel de nepot surogat. Modul în care a trecut fără efort de la aceasta la conducerea unei operațiuni SAS, care a durat doi ani, împotriva cartelurilor de droguri columbiene, este un indice al capacității sale de a combina politețea cu ingeniozitatea. Nimeni nu putea fi o alegere mai bună atât pentru a înțelege cerințele particulare ale lumii regale, cât și pentru a proiecta modul în care băieții și-ar putea servi cel mai bine țara în anii lor postșcolari și universitari. Imediat, cursul vieții lui William a fost trasat.

La 29 iunie 2005, moștenitorul tronului, în vârstă de 23 de ani, a fost trimis să o reprezinte pe regină în primul lui turneu regal solitar peste ocean, în Noua Zeelandă. Apoi, Lowther-Pinkerton i-a planificat 44 de săptămâni de pregătire printre ofițerii din armată la Academia Militară Regală Sandhurst, un an de serviciu în regimentul de cavalerie Blues and Royals și un „sejur” de doi ani alături de marină și de forțele aeriene.

Rolul lui Kate, între timp, era de „Adio, dar rămân cu tine!”, fiind disponibilă atunci când William avea nevoie de ea. Întrebarea enigmatică este dacă viitoarea ducesă de Cambridge s-a auto-distribuit cumva premonitoriu în acest rol încă de la început sau dacă a devenit atât de dornică să fie potrivită, încât era inevitabil să se comporte astfel. Testul cel mare era presa și cum avea să-i supraviețuiască.